

[Finansministeren.]

af disse ordninger. Selve det, der her foreslås, betyder jo ikke nogen voldsom udvidelse. Hr. Aksel Larsen var inde på spørgsmålet om, hvorfor jeg nu kom med denne udvidelse. Man kan sige, at det er ikke nogen udvidelse af selve ordningen, og der bliver formentlig heller ikke sparet en eneste øre mere op af den grund, men man siger: nå ja, når I kan gøre det dér, så kan I altså også gøre det her; når I kan spare op i obligationer, så kan I jo også gøre det ved opsparing i investeringsforeningerne. Der er altså ikke tale om nogen reel udvidelse, men om en udvidelse af mulighederne for at spare op på dette felt.

Aksel Larsen: Jeg takker finansministeren for hans svartale. Han har yderligere underbygget de kritiske bemærkninger, jeg er fremkommet med, og jeg er ganske klar over, at finansministeren har den mening, at i hvert fald denne del af fradragsjunglen burde udryddes. Så tillader jeg mig imidlertid at sige, at så havde det været bedre, om finansministeren her var kommet med et lovforslag om, at adgangen til at indrette penge på en skattebegünstiget kapitalbindingskonto afskaffes og udløber, således at den sidste gang kan anvendes ved udfyldelse af selvangivelsen i januar 1967. Det turde være givet efter den debat, vi har haft her, at uanset om der kommer skattereform eller ikke, vil der ikke kunne undgå at blive flertal for et sådant lovforslag her i tinget, og så fik vi dog i hvert fald gjort noget.

Nu kan vi imidlertid tale om det i det udvalg, der bliver nedsat; men jeg tillader mig at sige som min mening, at selv om jeg heller ikke er i tvivl om, at det skøn, finansministeriet anlagde i notatet af 9. marts 1965, i alt væsentligt er rigtigt, tror jeg også godt, man kunne undersøge skønnets rigtighed, om jeg så må sige ad statistisk vej; det ville være muligt. Men vi kan jo i udvalget snakke om, hvorledes det kan gøres, så vi får helt sikre tal at gå ud fra.

Niels Westerby: Jeg vil naturligvis også først takke finansministeren for det svar, han gav. Jeg fik det indtryk, at finansministeren var skeptisk med hensyn til, om disse fradragsregler kunne fremme privat

opsparing. For at bortvejre enhver tvivl vil jeg gerne understrege, at hvis disse fradragsregler bidrager til at øge den private opsparing væsentligt, vil jeg gerne hæge om dem — men jeg har også mine tvivl. Hvis de ikke bidrager til det, har de kun det formål at sætte skatten ned, skære toppen af skatten og fremme usikkerhed og vildnis inden for skatteområdet.

Jeg er ikke helt tilfreds med finansministerens svar, selv om jeg takkede for det, for som det er fremgået af indlæggene både fra finansministeren og hr. Aksel Larsen, er de embedsmandsmæssige beregninger, som har fundet sted, jo ikke af helt ny dato — de er foregået i 1964 og afleveret til udvalget i begyndelsen af 1965. I mellemtiden har vi opnået flere erfaringer; ordningen har jo da i alt fald løbet i et par år siden da, og anvendelsen af den har taget et vældigt opsving. Det kunne derfor godt være, at nogle af de mere ubestemte faktorer, der er indgået i embedsmændenes beregninger, nu kunne klarlægges noget nærmere, så man kunne sige noget mere om disse reglers indflydelse på den private opsparings omfang. Jeg vil gerne bede om, at man prøver dette.

Endelig var der også den mulighed — jeg ved ikke, om finansministeren allerede har forsøgt den — at rette henvendelse til pengeinstitutterne og andre, som har med disse ordninger at gøre i praksis, og spørge, hvordan bankernes og sparekassernes fornemmelse er. Er det sådan, som man siger, at der bare bliver flyttet penge fra én konto til en anden, eller er det sådan, at folk sparer mere op for at kunne udnytte disse fradrag? Jeg kunne godt forestille mig, at det ville være rigtigt at spørge dem om dette.

Jeg vil altså meget henstille til finansministeren endnu en gang at se på dette her og prøve på, om man kan få lidt klarere forudsætninger, lidt klarere hypoteser, at gå ud fra, end man havde for et eller to år siden, og om man ved en henvendelse til pengeinstitutterne kan få et sikrere overblik over, om ordningen fremmer den private opsparing eller kun er en skattelettelserordning.

Baunsgaard: Foranlediget af den sidste lille diskussion om disse kapitalbindingsordningers indflydelse på den private opsparing føler jeg trang til at henstille, at